Nr. 22. Piątek 27. Stycznia 1871. Rok 61.

GAZETA LWOWSKA

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzedowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjatkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłka pocztowa na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiac 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 ct., poczta 7 ct.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond: pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Szef c. k. ministerstwa handlu zatwierdził wybór Natana Kallir na prezesa a Tadeusza Zagajewskiego na wiceprezesa izby handlowo-przemysłowej na r. 1871.

Dodatek na ażio

do opłat za jazdę i przesyłki na austryackich kolejach żelaznych.

Od 1. lutego 1871 r. obliczony będzie dodatek na ażio przy wszystkich opłatach, z któremi dodatek ten jest połączony, na tych kolejach, które upoważnione są do pobierania dodatku na ażio i z prawa tego użytek robią, według stopy 20procentowej.

Istniejące na korzyść publiczności wyjątki przy składaniu tego dodatku na ażio nie zostają zmienione.

Na c. k. uprzyw. kolei Koszyce-Bogumin przy wskazanych w taryfie opłatach za korę dębową i garbnik od 8. stycznia 1871 r. aż do dalszego zarządzenia nie będzie pobierany dodatek na ażio.

Z c. k. ministerstwa handlu.

Wiedeń, dnia 24. stycznia 1871.

Część nieurzędowa.

Lwów, dnia 27. stycznia.

O obradach w delegacyi robi »Warrens Correspondenz następującą uwagę: »Jeżeli ton obrad toczących się obecnie w delegacyi staje się często szorstkim, to wynika to ztąd, że aż nadto często słowami zaatakowany bywa kompromis, który już przecież stanowczo ułożony został. Żadnego praktycznego skutku osiągnąć nie może to ciągłe narzekanie z jednej strony, że Węgry stosunkowo mało przyczyniają się do wspólnych ciężarów. W skutek takich skarg nie wpłynie do wspólnej kasy państwa z tego kraju ani jeden gulden po nad sumę oznaczoną. Dziwić musi każdego ta okoliczność, że i ci, którzy głosowali za ostatecznym kompromisem w tej sprawie, rzucają obecnie pociski na własne dzieło. Ze stanowiska politycznego w żaden sposób usprawiedliwionym być nie może objaw gniewu i niezadowolenia, który psuje tylko harmonię w postępowaniu i przeszkadza rozwojowi serdecznej zgody a oprócz tego żadnego innego skutku nie osiąga. Być może, że Węgry w stosunku do wspólnych wydatków mniejsze ponoszą ciężary, niż kraje zachodniej połowy monarchii. Można jednakże pocieszać się tem, że kraj ten w żadnym okresie więcej nie przyczyniał się do wspólnych potrzeb państwa. Jeszcze więcej pocieszać się można tym faktem, że przemysł krajów zachodniej połowy monarchii wielki odnosi zysk w krajach korony Świętego Szczepana. Wyższość zachodniej połowy monarchii (z wyjątkiem Galicyi p. r.) nad Węgrami postępie przemysłowym sprawia, że stosunek opodatkowania przyjęty przez naszych reprezentantów pod tym względem nie przynosi ujmy ich rozsądkowi. Spodziewać się można, że niebawem przeważy przekonanie, iż wszelkie naruszanie zawartej ugody jest krokiem niepolitycznym i bezskutecznym a nadto zawiera w sobie oskarżenie własnej osoby nie przynoszące malkontentom wcale żadnego zaszczytu. Jeżeli w austryackiej delegacyi zawarta stanowczo ugoda uważaną będzie za niezmienną i wykluczoną zostanie z dyskusyi, to spodziewać się można że wtedy i w węgierskiej delegacyi zniknie rozdrażnienie i że sprawy publiczne w przyszłości załatwiane będą w sposób zgodniejszy i przyjaźniejszy niż dotąd.«

Jakkolwiek ciągle obiegają po dziennikach najrozmaitsze kombinacye w sprawie przesilenia w ministerstwie, »Fremdenblatt« mimo to zapewnia, że przesilenie ani o krok jeden nie zbliżyło się ku rozwiązaniu. »Ważna ta sprawa — pisze tenże dziennik — załatwioną zostanie może zaraz po zamknięciu posiedzeń delegacyi. Jacy mężowie wejdą w skład nowego gabinetu, nie podobna dziś jeszcze powiedzieć, gdyż wszystkie wiadomości o wrzekomo rozpoczętych już układach są nieprawdopodobne. A najmniej prawdopodobne są te kombinacye, w których wymienieni są przedstawiciele minionych systemów.« —

Peszt. Na posiedzeniu delegacyi węgierskiej z d. 24. stycznia Urményi przemawiał przeciw przymierzu Austryi z Prusami, gdyż Francya reprezentuje w Europie żywioł postępowy. Kemenyi Gabor bronił polityki rządu a mowcom, którzy posądzali rząd o chwiejność, zarzucał brak konsekwencyi. August Trefort pochwalił rząd za to, że przy wybuchu wojny zdecydował się na zajęcie stanowiska neutralnego, gdyż pomoc dana Francyi zniechęciłaby Niemców ku Austryi. Mowca nie widzi bardzo wielkiego niebezpieczeństwa w militarnem ukonstytuowaniu Niemiec, gdyż Niemcy i Rosya nie żywią szczerej przyjaźni dla siebie. Ferdynand Zichy sprzeciwiał się instrukcyom, któreby krępowały swobodę rządu w wyborze przyszłej polityki. Na zapyt nie Pulszkyego, dla czego Austrya nie zawarła już w roku 1867 przymierza z Prusami, odpowiedział zastępca rządu Orczy, że było to niemożliwem, ale Austrya od tego czasu nie działała nigdy na niekorzyść Prus. Mowca rzekł: Dawano nam za przykład stanowisko Rosyi po wojnie krymskiej i stanowisko Prus po klęsce pod Jeną i radzono monarchii zająć takie same stanowisko. Jednakże oba te państwa nie znajdowały się w takiem położeniu, w jakiem znajduje się monarchia austryacka. Przed rozpoczęciem wojny powszechnie mniemano, że walka toczyć się będzie w Niemczech a może nad granicami Austryi. Obowiązkiem rządu było zatem zarządzenie uzbrojenia. Na zarzuty arcybiskupa Haynalda dał baron Orczy taką samą odpowiedź jak hr. Beust na zarzuty księdza Greutera. Potem przyjęła delegacya budżet ministerstwa spraw zewnętrznych jednogłośnie za podstawę specyalnej dyskusyi.

Monachium. W sobotę 21 b. m. skończyły się nareszcie obrady nad traktatami wersalskiemi w bawarskiej izbie poselskiej. W rozprawach, które na dziesięciu posiedzeniach się toczyły, brało 40 mowców udział. Po półtrzeciagodzinnej mowie, w której minister sprawiedliwości Lutz zbijał twierdzenia sprawozdawcy dr. Jörg, przystąpiono do głosowania. W skutek słabości brakowało trzech posłów i dr. Weitermayera, który dzień przedtem złożył swój mandat; 150 zatem posłów było obecnych na tem posiedzeniu a potrzebne do potwierdzenia rzeczonych traktatów dwie trzecie części wynosiły 100 głosów. 48 posłów głosowało przeciw, 102 za traktatami wersalskiemi. W imieniu 48 członków izby ze stronnictwa „patryotycznego“ złożył dr. Huttler oświadczenie, w którem zaznaczył stanowisko swego stronnictwa. „Nürnb. Corr.“ donosi, iż podczas skrutynium wielka w izbie panowała radość, niektórzy posłowie ściskali i całowali się, a gdy prezydent izby dr. Weis podał rezultat głosowania, odezwał się w te słowa: „Moi panowie! Przez właśnie co powziętą uchwałę dokonanem zostało zjednoczenie Niemiec i przystąpienie Bawaryi do nowo powstałego państwa niemieckiego. Zobowiążmy się w tej ważnej chwili pracować dla dobra ojczyzny z całem poświęceniem i gorącą miłością, a w takim razie możemy być pewni błogosławieństwa nieba. Miejmy nadzieję, iż zasadzone drzewo wkrótce się silnie rozkorzeni i dobre wyda owoce. Do tych owoców należy przedewszystkiem zaszczytny pokój dla narodu niemieckiego, serdeczna jedność niemieckich ludów i szczepów a pośród nich jedność istniejących stronnictw. Przy tem nie zapominajmy o obowiązkach, które winniśmy naszej ojczyźnie Bawaryi, a jeżeli tych sumiennie dopełnimy, przyczynimy się w znacznej części do dopięcia ogólnego dobra. Aby dać wyraz uczuciu dla naszej ściślejszej ojczyzny i w poczuciu należności do Niemiec wznieśmy trzykrotny okrzyk „Niech żyje król bawarski“.

Cała izba powtórzyła z zapałem powyższy okrzyk.

Florencya. Na posiedzeniu izby poselskiej z 21. b. m. powiedział minister spraw zagranicznych, Visconti Venosta, w odpowiedzi na interpelacyę posłów Arrivabene, Guerrieri i Cavalli: Rząd włoski dołożył wszelkich możebnych starań, ażeby powstrzymać wojnę, a dziś gotów jest wspólnie z mocarstwami neutralnemi korzystać z każdej sposobności pomyślnej, ażeby doprowa-

---

Sprawozdanie

c. k. Rady szkolnej krajowej o stanie wychowania publicznego w kraju

w latach szkolnych 1868 i 1869.

Czyniąc zadość postanowieniu, zawartemu w Art. III. 7. Statutu orgaizacyjnego, ogłasza niniejszem Rada szkolna krajowa sprawozdanie w przedmiocie wychowania publicznego w kraju, a mianowicie pierwszą jego część, tyczącą się instrukcyi elementarnej, pozostawiając zaś na późniéj ogłoszenie drugiej części, zdającej sprawę o stanie szkół średnich.

Z powodu dłuższego przeciągu czasu, którego musiano użyć na zbieranie dat statystycznych i innych materyałów, nie mniej dla braku właściwych władz szkolnych okręgowych, nie zdołała Rada szkolna krajowa już po roku szkolnym 1868 ogłosić sprawozdania, i dlatego niniejszem obejmuje oba lata szkolne i z obu czerpie materyał do obrazu wychowania publicznego.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

We Lwowie dnia 26. listopada 1870.

Szkoły ludowe.

Stan instrukcyi elementarnej w kraju nie był i nie jest dotąd kwitnącym. Organizacya szkół ludowych, ich plan naukowy, metoda nauczenia, obarczone znacznemi wadliwościami, utrzymują się jeszcze po dziś dzień jako pozostałość dawnego systemu wychowania; nadzwyczaj niskie dotacye nauczycieli i bardzo niedostateczne preparandy nauczycielskie nie dozwalają zasilać szkół należycie uzdolnionymi nauczycielami; brak, lub rozprzężenie okręgowych władz szkolnych, niedokładnie przestrzegany przymus szkolny i obojętność jeśli nie opór ludności, niewidzącej bezpośredniego pożytku nauki szkolnej, nie wpływają wcale na podniesienie liczby uczniów i uregulowanie ich frekwencyi, lecz owszem przyczyniają się do tego, że znaczna część młodzieży, będącej w obowiązkowym wieku szkolnym, pozostaje bez wszelkiej nauki.

W takim stanie zastała szkoły ludowe Rada szkolna krajowa, rozpocząwszy dnia 24. stycznia 1868 swoje czynności; a mimo wszelkich starań zdołała tylko w pojedynczych wypadkach, o ile to było możliwe drogą administracyjnych rozporządzeń, i stosowniejszem obsadzeniem posad nauczycielskich, osiągnąć pewną, nie wiele znaczącą naprawę wychowania elementarnego. Stanowcza naprawa wiekowego złego może być tylko dziełem stanowczej reformy ustawodawstwa szkolnego, a raczej nowo stworzyć się mających, duchowi czasu, stosunkom naszego kraju i ludności odpowiednich ustaw. Państwowa ustawa o szkołach ludowych z 14. maja 1869 r. postawiła wprawdzie sprawę wychowania elementarnego na nowożytnem stanowisku; o ile jednak pociąga za sobą potrzebę wydania kilku uzupełniających ustaw, o tyle nie mogła już teraz posłużyć Radzie szkolnej krajowej za podstawę do przeprowadzenia stanowczej reorganizacyi szkół ludowych. Wszelkie działanie administracyjne w dzisiejszem położeniu pozostanie małoznaczącem, jeśli nie płonnem, żadna władza szkolna nie będzie mogła podjąć reorganizacyjnej pracy, dopóki nie nastąpi ustawodawcze uporządkowanie spraw szkolnych, do którego Rada szkolna krajowa i ze swej strony projektami ustawodawczemi starała się i stara przyczyniać.

Skreśliwszy ogólną sytuacyę, przechodzimy do szczegółowego przedstawienia stanu szkół ludowych w Galicyi.

Liczba i rodzaje szkół ludowych.

Dotychczasowe statystyczne wykazy szkół ludowych, zestawiane przez nadzory szkolne dyecezyalne i naczelną władzę polityczną, mieściły w sobie wiele niedokładności. Szkoły, względem których spisano protokół lub akt erekcyjny, bywały stale wciągane do wykazów jako istniejące, pomimo, że często przez wiele lat, nietylko nauki w wykazanej miejscowości nie udzielano, lecz nawet nie istniał budynek wciągniętej do spisów szkoły. Na odwrót, o niektórych innych szkołach

dzić strony wojujące do pokoju. Przy sprzecznych roszczeniach obydwóch stron wojujących i gwałtownym rozwoju wypadków wojennych pozostały atoli wszelkie usiłowania neutralnych bezskutecznemi. Włochy porozumiały się z Anglią w celu rokowania o zawieszenie broni, które jednakże w skutek kwestyi co do zaopatrzenia w żywność Paryża się nie udały. Stosunki Włoch do mocarstw neutralnych zawsze były bardzo dobre. Włochy są krajem, który przedewszystkiem potrzebuje pokoju i który najgoręciej pragnąć musi, ażeby pokój był szczery i trwały. Rząd włoski i nadal w tym duchu postępować będzie, idąc zawsze ręka w rękę z neutralnemi mocarstwami. Minister wyjaśnił następnie obecny stan sprawy luksemburgskiej i spodziewa się pomyślnego rezultatu po konferencyi londyńskiej. Izba uchwala, ażeby interpelacyę odrzucono. Minister spraw wewnętrznych, Lanza, przedstawiał następnie zły stan publicznego bezpieczeństwa w prowincyach Rawennie i Ferli i złożył projekt do prawa celem przywrócenia tam normalnych stosunków.

Teatr wojny.

„Staatsanzeiger" donosi: Z kwater głównych w Wersalu, 16. stycznia.

Rzuciwszy okiem na wypadki główne, jakie miały miejsce przy walce na działa podczas 9. do 11 dnia ostrzeliwania (od 13. do 15. stycznia), zaznaczyć należy na pierwszem miejscu, że wrażenie ogólne, jakie zrobiła artyleryjska obrona stolicy, pojedyncze momenta pomijając, uznać można za małe. Bateryе murów utrzymywały wprawdzie w pojedynczych dniach czasami ogień doniosły; widocznem również było pod względem linii naszego centrum pod Meudon, że nieprzyjaciel umiał celnie strzelać. Wiele granatów francuskich uderzało o wały ziemne naszych bateryi, które jednak, dzięki ich wybornej konstrukcyi, żadnej nie poniosły szkody. Jeżeli się jednak obserwowało pojedyncze bateryе otoczenia miasta, poznać można było, że żadna z nich długo czynną nie była. Do faktu tego przychodzi jeszcze drugi niemniej ważny a na tem polegający, że obrońcy mimo wielkiej liczby stanowisk, jakiemi rozporządzają na bastyonach długiej linii południowej, rzadko kiedy więcej niż trzy lub cztery zatrudniają bateryе.

Z dzienników paryskich sięgających do 14go stycznia, można się było tymczasem dowiedzieć, że rząd paryski sam uznał za konieczne zapowiedzieć niedalekie pomnożenie oporu po stronie południowej. Dotąd jednak nie dało się jeszcze uczuć pomnożenie sił artyleryjskich na tym froncie. Przeciwnie przekonać się było można, że nieprzyjaciel nawet w stanowiskach swoich na murach używa wielokrotnie armat gładkich, dział dawnego wagomiaru. Tem samem potwierdza się coraz więcej domysł, że większa część parku oblężniczego Paryża zgromadzona jest w innem miejscu może na północy, gdzie spodziewają się może drugiego ataku działami.

Chociaż nieprzyjaciel obwarował się może jak najsilniej w fortach St. Denis i jego otoczenich, to podają jednak stosunki miejscowe tamtejsze artyleryi oblężniczej korzyść ataku więcej skoncentrowanego niż po stronie południowej, gdzie front zaczepny jest rozleglejszy. Za przewagą niemieckiej artyleryi przemawia najwięcej to, że nieprzyjaciel w jednym z głównych punktów swej linii obronnej zmuszony zmniejszyć swój opór. Bo już dnia 15. przywiedziony został bastyon południowy w „Point du jour" obsadzony bateryą zmuszony do milczenia. Trzy bateryе bastyonu północnego nie ustały w dawaniu ognia; jeżeli jednak bateryа nasza w St. Cloud miała wyłącznie do czynienia z działami w Point du jour, to w obecnych okolicznościach już kilkakrotnie tak bardzo była wolną, że ogień swój skierować mogła przeciw środkowi miasta. Artylerzyści nasi uważają fort Issy za taki, który wziąć można szturmem, a wczoraj zaczęto robić kulami wyłomy w murach tego fortu.

Paryskie dzienniki podają dostateczne wiadomości co do dzielnic miejskich, do których wpadają nasze granaty. Wiele spustoszeń zrządzono w dzielnicy des Ecoles, leżącej pomiędzy Pautconem a bulwarem St. Germain. Spustoszenia sięgają jednak jeszcze dalej aż na wyspę St. Louis, otoczoną dwoma ramionami Sekwany, rozłączającemi się przed kościołem Notre Dame i połączoną z planem tej katedry przez most St. Louis. Znacznym spustoszeniom uległ Jardin des plantes, sięgający aż do Sekwany (Pont' Austerlitz). Linia pociągnięta od Petit Luksemburg aż do Sekwany oznacza największej zagrożone miejsca.

Za charakterystykę usposobienia Paryża posłużyć może kilka jawnych przeciw członkom rządu oskarżeń które w kołach publiczności tak się rozpowszechniły, że rząd widział się zniewolony zaprotestować przeciw nim jak najuroczyściej. Tak widzi się Trochu znaglony do ogłoszenia proklamacyi, w której zaprzecza pogłosce, że uwięziono kilku jenerałów, ponieważ odkryli podobno nieprzyjacielowi plany rządzącego wydziału paryskiego. Dzienniki znane jako umiarkowane, jak „Journal de Paris", zwracają podejrzenie na tor inny. Zarzucają one władcom paryskim, że doniesienia komitetu w Bordeaux nie podają już w zupełności do wiadomości publicznej. I tak wypuszczono podobno z ostatnich depesz Gambetty do Trochu'ego miejsc kilka. Wymazano n. p. ustęp, w którym Gambetta żąda od Trochu'ego, aby zaniechał swego „systeme de temporisation." Inne jeszcze miejsce miało uderzyć, w którym znachodzi się skarga, że z Paryża udzielono pozwolenie księciu Joinville bawić czas krótki we Francyi. Koniec niec listu, również nie ogłoszony, miał brzmić, „Pour Dieu battez Vous donc."

— Korespondent „Augsb. Allg. Ztng." pisze o ataku na Paryż co następuje: Czy przyjdzie do szturmu przeciw trzem południowym fortom jeszcze nie rozstrzygnięto. Obeznani z przedmiotem inżynierowie są przekonani, że fortyfikacye fortów Issy, Vauvres i Montrouge są obecnie w takim stanie, iż opór ich z we wnątrz jest niemożebny. Z drugiej strony korzyść mająca się osiągnąć przez szturm, zależy głównie od tego, czy po wzięciu fortów, uda się w takowych ustawić nasze bateryе. Stanowiskiem z którego nieprzyjaciel mógłby temu najbardziej przeszkodzić jest wał obwodowy, którego korzystne położenie i silne ufortyfikowanie, żadną miarą nie powinny być z naszej strony lekceważone. Wał obwodowy, ze swojemi silnemi murowanemi fortyfikacyami, 12 bastyonami od południowej strony, i swemi podwójnemi eskarpami, ma znaczenie linii fortyfikacyjnej pierwszej klasy. Ma się rozumieć, nie można na to rachować aby kilkodniowe usiłowania mogły wyrządzić nieprzyjacielowi istotną szkodę na jego, prawie na milę rozległej obronnej linii. Na korzystne, i o ile można najmniej krwawe powodzenie szturmu tylko wówczas rachować można, jeżeli niemiecka oblężnicza artylerya, która dotąd siły swoje koncentrowała na same forty, zdoła zaatakować wał paryski od Point du jour np. aż do okolicy przedmieścia Gentilly, w taki sposób, żeby nieprzyjaciel był zmuszony opuścić przynajmniej większość miejsc, któremi może rozporządzać dla swoich bateryi.

Kronika.

(Wypadki miejscowe.) „Dziennik Lwowski" w numerze z 24. bm. doniósł, że rano tego dnia znaleziono w ogrodzie jezuickim trupa jakiegoś człowieka zabitego. Cały ten fakt jest nieprawdziwym, jak się pokazało ze ścisłego dochodzenia policyi. Zdarzały się wprawdzie w owym czasie ekscesa koło ogrodu jezuickiego, ale morderstwa nie popełniono. — Dnia 23. bm. wieczorem, zgorzały we Lwowie z przyczyn dotąd niewiadomych szopa przy magazynie łóżek eraryalnych pod l. 341 na Stryiskim i dach stajni w koszarach Kisielki pod l. 322.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Oszczerstwo. Daniel Handzel właściciel realności, l. 52, ojciec 5 dz., starozakonny, oskarżył w miesiącu Listopadzie 1870 r. w sądzie powiatowym w Gródku swą służącę Mokrynę Redinową o kradzież dwóch chustek i korali, wartości ogólnej 15 złr, w skutek czego przeciw niej zostało śledztwo wytoczone, które jednak okazało bezzasadność tej skargi. Handzel został dnia 9. bm. za oszczerstwo skazany na 6 tygodni ciężkiego więzienia z dwurazowym postem co tygodnia. Prokuratorya wniosła 1 rok ciężkiego więzienia. (Przewodn. radca sądowy p. Ortyński oskarzyciel podprokurator p. Jastrzębski, obrońca pan adw. dr. Kohn.)

Skaleczenie. Józef Kanafocki, urlopnik z Gródka, lat 27, ojciec 1 dz, który w kłótni swojego przeciwnika tak mocno pokąsał, że tenże 20 dni chorował, dalej swą matkę, która mu pijaństwo zarzucała obił i złamał jej lewy obojczyk, został dnia 12. bm. skazany na 4 miesiące więzienia z postem w każdym tygodniu (wniosek 10 miesięcy) i przyjął wyrok (przewodn. radca sądowy p Ortyński, oskarzyciel podprokurator p. Jastrzębski, obrońca pan adw. dr. Gregorowicz.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 26. stycznia. W tut. Izbie handl. i przem. płacono: Pszenica 170 ℔ 8 złr. 30 c., do 9 złr. 60 c., żyto 160 ℔ 5 złr. 50 c. do 5 złr. 60 c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 40 c. do 5 złr. — c., hreczka 140 ℔ 4 złr. 70 c. do 4 złr. 80 c., owies 100 ℔ 3 złr. 15 c. do 3 złr. 20 c., kukurudza 170 ℔ 7 złr. 25 c. do 7 50 c., groch 180 ℔ 8 złr. — c. do 9 złr. 50 c.; soczewica 180 ℔ 7 złr. 25 c. do 7 złr. 50 c., fasola 180 ℔ 8 złr. – c. do 9 złr. 50 c., jagły 180 ℔ 11 złr. 50 c. do 12 złr. — c., koniczyna 180 ℔ 56 złr. — c. do 58 złr., rzepak zim. 150 ℔ 15 złr 50 c. do 15 złr. 75 c, rzepak letny 150 ℔ 13 złr. — c. do 13 złr. 25 c., lnianka 150 ℔ 10 złr. — c. do 10 złr. 50 c., siemię konopne 120 ℔ 5 złr. 50 c. do 5 złr. 60 c., siemię lniane 150 ℔ 9 złr. 50 c. do 9 złr. 75 c., anyż rosyjski cet. 100 ℔ 17 złr. — c. do 17 złr. 50 c., anyż płaski 100 ℔ 13 złr. 50 c. do 14 złr. 50 c., kminek 100 ℔ 16 złr. — c. do 17 złr. 50 c., len 100 ℔ 14 złr. c. do 24 złr., konopie 100 ℔ złr. 13 c. do 18 złr. — c., chmiel 100 ℔ 15 złr. — c. do 22 złr. — c., miód z woskiem 100 ℔ 25 złr. — c. do 25 złr. 50 c., miód patoka 100 ℔ 23 złr. — c. do 24 złr. — c., wosk żółty lwowski 100 ℔ 110 złr. — c. do 115 złr, wosk żółty wiejski 100 ℔ 100 złr. — c do 103 złr. — c, potaż słomiany 100 ℔ 12 złr. – c. do 12 złr. 50 c., potaż drzewny 100 ℔ 14 złr. — c. do 16 złr. 50 c., olej rzepakowy surowy 100 ℔ 30 złr

---

nie wiedziały władze dla tego, że szkoła zawdzięczała swe powstanie prywatnej gorliwości.

Taką to niedokładną statystykę znalazła Rada szkolna krajowa, obejmując zarząd szkół. Usiłowniem jej było o ile możności zebrać daty jak najprawdziwsze i już 20. kwietnia 1868 l. 98 rozesłała władzom politycznym, szkolnym i autonomicznym rozporządzenie względem spisania historyi, fassyi i inwentarza każdej szkoły ludowej, później zaś rozesłała nadzorom szkolnym blankiety na powiatowe sumaryusze statystyczne które poleciła należycie wypełnić a następnie Wydziałom Rad powiatowych do sprawdzenia i zatwierdzenia przedłożyć.

Dla braku właściwych władz szkolnych, czynności te, mimo częstych upomnień, zabrały bardzo wiele czasu. Dopiero w kwietniu b r. zdołała Rada szkolna krajowa zebrać ze wszystkich powiatów wykazy statystyczne szkół ludowych i zestawić z nich sumarysz krajowy. Tenże sam brak właściwych organów podwładnych nakazuje przypuścić, że w datach tu zebranych jest jeszcze niejedna niedokładność; na wszelki wypadek są one znacznie poprawniejsze od dotychczasowych i o ile możności uwolnione od dat owych szkół „na papierze", które się w znacznej części przyczyniły do błędnego przedstawienia rzeczy.

Opierając się na tak uzyskanych datach, zestawiamy następujące cyfry:

a) Szkół czteroklasowych, czyli (wedle ustawy pol. szkol.) tak zwanych „szkół głównych" (Hauptschulen) jest razem 81 [1]). — Są one w połączeniu z preparandami nauczycielskiemi w 6ciu miejscach, t. j. we Lwowie, (dwie szkoły wzorowe, ruska z ruską, polska z polską preparandą), w Krakowie, Tarnowie, Jarosławiu, Przemyślu i Buczaczu; w połączeniu zaś z niższemi niesamodzielnemi szkołami realnemi w 9ciu miejscach, t. j. w Białej, Bochni, Nowym Sączu, Tarnowie, Wadowicach, Przemyślu, Stryju, Stanisławowie i Samborze.

b) Szkół trywialnych systemizowanych, t. j. takich, których dotacya a zatem i byt urzędowo jest zabezpieczony, liczymy 1961. Szkoły te, aczkolwiek dzielone na dwa lub trzy oddziały czyli klasy, są po największej części o jednym nauczycielu. Wyjątek stanowią niektóre ludniejsze a zamożniejsze gminy, głównie miasteczka, gdzie prócz nauczyciela jest pomocnik, a rzadziej dwóch nauczycieli z pomocnikiem. Do szkół tych uczęszczają obie płci razem [1]). — W celu praktycznego kształcenia dziewcząt utrzymują gminy we wielu szkołach (szczególniej zachodnich powiatów) nauczycielki do robót ręcznych za skromną remuneracyą.

c) Szkół parafialnych, czyli t. z. szkół z potrzeby (Nothschulen), nieuregulowanych i niezabezpieczonych w swem istnieniu, jest wedle wykazów 427.

Istotnej liczby rzeczywiście utrzymywanych szkół niedzielnych, czyli szkół powtarzania, trudno podać [2]). Powtarzanie szkolnych wiadomości z wyrostkami zależy przedewszystkiem od szczególnej gorliwości nauczyciela, od niego też zależy istnienie szkoły niedzielnej. W ogóle nadmienić należy, iż więcej szkół niedzielnych utrzymuje się w zachodnich powiatach kraju, niż we wschodnich. (C. d. n.)

[1]) W tej liczbie mieści się także obecnie sześcio-klasowa szkoła żeńska z kursem pedagogicznym przy klasztorze pp. Benedyktynek obrz. orm. we Lwowie, niemniej szkoły publiczne, wyłącznie lub przeważnie konfesyjnemi funduszami izrael. utrzymywane.

[1]) Szkół wyłącznie żeńskich znajduje się w całym kraju 54 a to: 11 szkół cztero-klasowych w następujących miejscowościach: Biała, Brody, Kraków, (4 szkoły), Lwów, Sambor, Stryj, Tarnopol, Wadowice; 43 szkół trywialnych w następujących miejscowościach: Bełz, Bochnia, Brody, Brzeżany, Brzozów, Buczacz, Chrzanów, Ciężkowice, Drohobycz, Gorlice, Gródek, Halicz, Jaworów, Jarosław, Jasło, Kalusz, Kołomyja, Krosno, Kraków, Kęty, Kutty, Lwów (5 szkół), Mikołajów, Nowy sącz, Podgórze, Rzeszów, Sanok, Słotwina, Sokal, Śniatyn, Stanisławów, Tarnów, Trembowla, Wieliczka, Zaleszczyki, Zbaraż, Złoczów, Żółkiew, Żywiec.

[2]) Wykazy nasze wymieniają 1360 szkół niedzielnych.

— c. do 31 złr. — c., olej rzepakowy rafinowany 100 ℔ 33 złr. do 35 złr. — c., olej lniany surowy 100 ℔ 26 złr — c. do 27 złr. — c., olej konopny surowy 100 ℔ 26 złr. 50 c. do 27 złr. — c., olej konopny rafin. 100 ℔ 30 złr. — c. do 32 złr. — c, olej słonecznikowy 100 ℔ 36 złr — c. do 40 złr., łój 100 ℔ 31 złr. — c. do 31 złr. 50 c., spirytus wiadro 18 złr. 25 c do 18 złr. 50 c.

Ceny targowe w miesiącu grudniu:

	Miejsce targu:									
	Starasol		Staremiasto		Sambor		Drohobycz		Stryj	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c	r.	c	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	50	5	2	4	37	4	75	4	55
„ żyta	2	70	3	20	2	88	3	—	3	8
„ jęczmienia	1	70	2	7	1	55	2	—	2	40
„ owsa	1	40	1	33	1	40	1	45	1	52
„ grochu	-		3	40	–	—	—	–	3	50
„ hreczki	—	—	3	56	—			2.50	—	
„ kukurudzy	—	—	3	61	—		–	–	—	—
„ ziemniaków	1	20	1	37	1	50	1	55	1	55
Cetnar siana	–	—	1	16	1	–	1	10	1	—
Sąg drzewa twardego	7	—	7	20	9	—	11	—	7	62
„ „ miękkiego	4	80	[illegible]	60	5	80	8		5	62
Funt mięsa wołowego	—	16	-	15	—	18		14	—	12
Miara wina	—	60	-	40	—		–	—	–	50
„ piwa	—	18	—	16	—	–	–	—		16
Wyrobnik z wiktem	—	30	—	25	—	-	—	-	—	22
„ bez wiktu	—	50	—	40	—	—	—	—		33

R. Lwów, 26. stycznia. (Sprawozdanie tygodniowe Gazety Lwowskiej.) W ostatnich dniach mróz dochodził tylko do 8 stopni R. Sanna jest dobrą, w skutek czego ceny frachtu wróciły do normalnej wysokości.

Ruch w handlu towarowym był ożywiony. Dużo towarów zimowych przywieziono do Galicyi z Berna, Wiednia i Reichenbergu. Transport cały tych towarów wynosił w ostatnim tygodniu 600 cetnarów. Część tego przeznaczoną była dla księstw naddunajskich i Rosyi. Dowóz cukru był w ostatniem tygodniu znaczny. Ponieważ we Francyi w skutek wojny upadła znacznie produkcya cukru, więc ceny tego artykułu poszły w górę. Austryackie fabryki a mianowicie czeskie i morawskie korzystają bardzo z tego i wysyłają znaczne transporta cukru. Na ożywienie handlu cukrem, wpływa pomyślnie jeszcze i ta okoliczność, że opłata za transport koleją, jest mniejsza, niż przy innych towarach, gdyż nie płaci się za opakowanie. Wszystkie gatunki cukru podrożały a za cetnar cukru rafinowanego, płacono w ubiegłym tygodniu loco Lwów 35 — 36 złr. Trudności w transporcie towarów na kolejach zagranicznych trwają dalej, co ciągle wpływa niekorzystnie na stan stosunków handlowych. Mianowicie wpłynęło niekorzystnie pod tym względem rozporządzenie pruskich kolei wschodnich, które przyjmują towarowe przesyłki tylko wtedy, jeżeli oddawcy zgodzą się na to, by towary wyładowane zostały na stacyach, w których zbiegają się koleje, zkąd przesyłkami dalej rozporządzać mają strony. Aż do Wrocławia jest otwartą komunikacya towarowa a od 22. bm. otwartą została napowrót linia przez Bodenbach. Więcej niż pierwotnie się spodziewano, zaczyna doku czać brak węgla, spowodowany brakiem robotników, których pochłonęła obecna wojna. W Krakowie węgiel bardzo podrożał. Niektóre zakłady potrzebujące znacznej ilości węgla musiały zawiesić swoje czynności. I tak np wysłano do Wieliczki, Bochni, Słotwiny i Tarnowa, zaledwie połowę zamówionych zapasów węglą. Skarbowe kopalnie węgla w Jaworznie i Dąbrowie nie mogą mimo usilnych zabiegów uczynić zadość ogromnym zamówieniom. Do Tarnopola nadeszły z Prus transporty węgla. Ponieważ w Tarnopolu ceny drzewa są bardzo wysokie, więc węgiel stanie się tam zapewnie stałym artykułem konsumcyi. Handel spirytusem osłabł w ostatnim tygodniu chociaż w Wiedniu ceny poszły w górę. Transport tego artykułu przybrał w ostatnim tygodniu bardzo drobne rozmiary. Loco Wiedeń płacono od stycznia 48 1/2 — 48 3/4 ct., zaś z dostawą w miesiącach letnich 51 1/2 ct. Handel szmatami na papier ożywił się w ostatnim tygodniu z powodu dobrego stanu dróg krajowych. Z Rzeszowa i Tarnowa wysłano większy zapas szmat do czeskich fabryk papieru. Tożsamo ożywił się w ostatnim tygodniu handel lnem i konopiami. Jednakże z powodu wojny i trudności w komunikacyi zamówień z zagranicy po większej części nieuwzględniono. Ceny nafty spadły w ostatnim tygodniu, z powodu nadejścia znacznego transportu nafty z Ameryki. W skutek tego osłabł także w ostatnim tygodniu wywóz nafty z Drohobycza do Morawy i Austryi Rosya konsumuje jeszcze zawsze znaczne zapasy nafty i handel nafty przybieże tam niezawodnie w przyszłości większe rozmiary. Za naftę 42 – 45% płacono 14 — 15 złr.

(Dokończenie nastąpi)

Ostatnia poczta.

(Telegramy porannego wydania „Dziennika Polskiego“)

Peszt, 26. stycznia. Na posiedzeniu sejmu hr. Andrasy odpowiada na interpelacyę Stratimirowicza: „Odpowiedź hr. Beusta na depeszę pruską, notyfikującą przeobrażenie Niemiec w jednolite państwo, zredagowaną została z zupełną zgodą rządu węgierskiego. Doniosłość tej odpowiedzi zasadza się na bezwarunkowem uznaniu nowoutworzonego związku niemieckiego i na przywróceniu przyjaźnych stosunków sąsiedzkich z tym związkiem. (Ogólne oklaski w izbie).) Rząd nie widzi grożącego niebezpieczeństwa germanizacyi dla Węgier ani nowe przeobrażenie Niemiec, ani też w tem, iż Austryo-Hungaria pragnie przyjaźnych stosunków z Niemcami. (Ogólne oklaski). Rząd austryacko węgierski po bezskutecznych usiłowaniach zapobieżenia wojnie zajął stanowisko ściśle neutralne, a to stanowisko nie dopuszcza nawet, by jedna ze stron wojujących zażądała od Austro Hungaryi wywarcia takiej nielojalnej presyi na drugą stronę, jakiej się obawia p Stratymirowicz.

Londyn, 23go stycznia. Według telegramów z Wersalu Bismarck stawia Juliuszowi Favre następujące warunki kapitulacyi Paryża, będące oraz preliminaryami pokoju: „Wojska pruskie zajmują wszystkie forty. Francuskie wojska liniowe i gwardya ruchoma idą w niewolę do Niemiec. Gwardya narodowa paryska stała (sédentaire) nie będzie rozbrojoną i będzie przestrzegała porządku w Paryżu. Niemcy zatrzymują Alzacyę i Lotaryngię na własność, a Szampanię tymczasowo aż do zapłacenia kosztów wojennych. Francya o rzeknie sama, jaką chce mieć formę rządu.“ Warunki tu uważane są przez Francuzów jako zbyt uciążliwe.

Bordeaux, 26. stycznia. Z Dijon donoszą pod dniem 25. bm. że nieprzyjaciel cofa się zupełnie z tamtejszej okolicy. Korpus pruski zaangażowany w walkach pod Dijon dnia 21., 22. i 23. bm. liczył około 35 000 ludzi.

Nevers, 25 stycznia. W Brienon stoczono walkę — załoga pruska, która zabarykadowała się była w zamku, po zaciętym oporze wziętą została do niewoli przez Francuzów. Bardzo wielu jeńców wzięli Francuzi w Laroche, gdzie most został zburzony.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa	o g.	6	m.	42	rano.
„ „ „	o „	8	„	7	wieczór.
„ „ do Czerniowiec	o „	8	„	32	rano.
„ „ „	o „	12	„	20	w nocy.
„ „ do Brod. i Złoc.	o „	8	„	52	rano.
„ „ „	o „	11	„	50	wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa	o g.	7	m.	37	rano.
„ „ „	o „	11	„	—	wieczór.
„ z Czerniowiec „	o „	7	„	—	rano.
„ „ „	o „	2	„	30	w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „	o „	7	„	24	wieczór.
„ „ „	o „	2	„	50	w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa	o g.	9	m.	11	rano.
„ „	o „	12	„	12	wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz.	o „	6	„	53	wieczór.
„ „	o „	2	„	19	w nocy.

TEATR.

Dziś (przedstaw. polskie): „**Sieroty Wenecyi**“, dramat w 5 aktach z francuskiego. Na dochód pani Heleny Szymańskiej.

Jutro: (przedst. niem.): „**Les Bavards**“, komiczna operetka w 2 aktach. „**Nach der letzten Redoute**“, krotochwila w 1 akcie „**Chorist und Balletmädel**“, farsa w 1 akcie.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże zł.	c.	Kurs przeciętny zł.	c.	Kurs ostatni płacą zł.	c.	żądają zł.	c.
	Złote austryackie							
D. 26. stycznia.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	245	25	246	—
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	193		194	—
„ banku hipot. gal c. po 200 zł. z wpłatą 50%	—	—	—	—	110	50	112	—
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	70	—
Listy zast. Tow. kred. gal. 5% w. a	—	—	–	—	79	—	79	50
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	71	50	72	—
Banku hip. gal.	—	—	–	—	87	—	87	50
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	–	–	85	75	86	50
Oblig. indemn. gal.	—	—		–	73	–	73	50
„ W. Ks. Krak.	—	—		—	—	—	—	—
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—		—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—	–	—	—	100	—
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—		—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—		—	5	76	5	83
„ cesarski	—	–	—	—	5	81	5	86
Napoleondor	—	—	—	—	9	83	9	96
Pół imperyał rosyjski	—	—	—		10	—	10	15
Rubel srebrny rosyjski	-	—	—	—	1	90	1	96
„ papierowy „	—	—	—	—	1	58	1	59
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	–	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	–	—	—	—	1	82 3/4	1	84
Srebro	—	—	—	—	121	50	122	75

(oprócz kuponu bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 24. stycznia 1871.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.

	pien.	towar.
(Za 100 zł.)		
Z pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	67.60	67.70
od kwietnia do października po 5%	67.70	67.80
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4 1/2 %	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	261.—	262.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	260.—	261.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	88.50	88.75
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	95.20	95.40
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	107.50	108.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	118.50	119.—
Renty Como po 42 lir. austr.	23.—	25.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 160 zł.

Czech	94.—	95.—
Bukowiny	71.50	72 50
Galicyi	73.10	73.60
Niższej Austryi	95.50	96.50
Siedmiogrodu	74.80	75.20
Węgier	78.—	78.50
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	218 80	219.20
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	252.20	252.40
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	934.—	936.—
Galic. banku kraj. à 200 zł wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	724.—	726.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m k.	564.—	566.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	222.75	223.—
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2120	2125
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	244.50	244.75
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	193.—	194.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	380.50	381.50
Połud. kolei państ. po 200 zł w. a. czyli 500 fr.	185.40	185.60
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106.75	107 25
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	70.50	71.25
Gal. banku hyp. po 6%	86.25	86.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	93.10	93.30
Węgier. Towar. ziemskie po 5 1/2 %	89.—	89 25
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.75	91.25
„ „ „ „ „ w. a.	87.50	88.—
(za 100 zł.)		
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	103.—	103 25
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	98.80	99.20

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	160.—	160.50
Clarego po 40 zł. m. k.	36.—	37.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	96.—	97.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	15.—	17.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.—	34.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.50	16 50
Salma po 40 zł. m k.	39.50	40.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	31.50	32.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	24.—	26.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	117.—	122.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	—.—	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	23.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	20.50	22.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	104.30	104 50
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103 75	103.85
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103 85	103.95
Hamburg za 100 M. B.	—.—	—.—
Londyn za 100 ft. szt.	124.20	124.30
Paryż za 100 fr.	—.—	—.—

Kurs złota.

Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.85	5.87
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.95	9.95 1/2
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	122.—	122.15

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 26. stycznia.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	58	60
„ „ w srebrze	67	75
Losy z 1860 roku	96	10
Akcye banku wiedeńskiego	724	—
„ „ kredytowego	255	20
Londyn 10 funtów szterlingów	124	25
Srebro	122	—
Napoleondor	9	96 1/2
Dukat	5	86

*

DZIENNIK URZĘDOWY.

L. 19300 ex 1870.
(203 3—3)

Obwieszczenie.

Z powodu zmiany porządku w obiegu pociągów kołejowych i z temiż połączonych poczt, musi być zmienionym i obieg kariolek w miejscu do zabierania listów ze skrzynek przeznaczonych, którea się do dalszego rozporządzenia w następujący sposób ustala:

Liczba porz	Odjeżdża z poczty głównej	Zabiera lisy	Wraca
1	o godz. 6. min. 30. rano	do poczty w mieście, poczty pieszej do Winnik i do jazdy nowego systemu (Eilfahrt) do Stryja	o godz 7. min. 30. rano
2	o godz. 7. min. 30. rano	do poczty w mieście	o godz. 8. min. 30 rano
3	o godz. 10. min. 30. przed południem	do ordynarki do Żółkwi i do jazdy . posłańczej do Janowa, Nawaryi i Zamarstynowa	o godz. 11. min. 30. przed południem
4	o godz. 11. min. 45 przed południem	do szybkowozu Lwów, Brzeżany, Manasterzyska	o godz. 12 min, 45. w południe
5	o godz. 3. min. 45. popołudniu	do poczty osobowej: Lwów, Stanisławów, na Stryj	o godz. 4. min. 45 popołudniu
6	o godz. 5 min. — południu	do poczty osobowej: Lwów, Jarosław na Żółkiew; do szybkowozu Lwów Sambor i do pociągu Lwów, Kraków Nr II	o godz. 6. min. - wiećz.
7	o godz. 8. wieczór.	do pociągów wieczornych; Lwów, Złoczów Nr. III. i Lwów, Czerniowce Nr. III.	o godz. 9. wieczór
8	o godz. 9. wieczór	do pociągu Lwów, Kraków Nr IV i do pociągów rannych Lwów, Czerniowce Nr. I, Lwów, Złoczów Nr. I	o godz. 10. wieczór

Co się niniejszem do publicz ıej podaje wiadomości.

Ces. król. Dyrekcya poczt.
Lwów 12. Stycznia 1871.

Nr. 19300 ex 1870.

Kundmachung.

In Folge der geänderten Fahrordnung der Eisenbahnzüge und der im Anschluße an dieselben stehenden Postkourse, müssen auch die Lokal-Kariolfahrten zum Absammeln der Briefe aus den Briefsammlungskästen zu anderen Tageszeiten als bisher verkehren und ist die Fahrordnung derselben bis auf Weiteres nachstehende:

Post-Nr.	Abfahrt vom Hauptpostamte um	zum Einsameln der Briefe zur	Rückkunft zum Hauptpostamte um
1	6 Uhr 30 Minuten Früh	Stadtpost. die Fußbotenpost nach Winniki und der Eilfart nach Stryj	7 Uhr 30 Minuten Früh
2	7 Uhr 30 Minuten Früh	Stadtpost	8 Uhr 30 Minuten Früh
3	10 Uhr 30 Minuten Früh	Reitpost nach Zołkiew, und der Botenfarten nach Janów, Nawarya und Zamarstynów	11 Uhr 30 Minuten Früh
4	11 Uhr 45 Min. Vormit.	Mallepost Lemberg, Brzeżan Manasterzyska	12 Uhr 45 Min. Mittags
5	3 Uhr 45 Min. Nachmit.	Personenpost Lemberg, Stanislau, pr. Stryj.	4 Uhr 45 Min. Nachmit.
6	5 Uhr Nachmittag	Personenpost Lemberg, Jarosław pr. Żołkiew; zur Mallepost Lemberg, Sambor u. zum Bahnzuge Lemberg, Krakau Nr. II.	6 Uhr Abends
7	8 Uhr Abends	zu den Abends abgehenden Zügen Lemberg, Złoczów Nr. III. und Lemberg, Czernowitz Nr. III.	9 Uhr Abends
8	9 Uhr Abends	Zu dem Zuge Lemberg, Krakau Nr. IV. und den Morgens abgehenden Zügen Lemberg, Czernowitz Nr. I. und Lemberg, Złoczów Nr. I.	10 Uhr Abends

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Kais. königl. Postdirection.
Lemberg 12. Jänner 1871.

(196 3—3) **Edict.**

Nr. 5984. Vom k. k. Kreis-Gerichte in Neu-Sandec wird mittelst dieses Edictes dem vermißten Alexander Hosch Sohnes nach dem Grybower Grundherrn Ferdinand Hosch, welcher Erstere als Cadetgemeine des 27. k. k. Feldjäger-Bataillons in der Schlacht bei Königgrätz im Jahre 1866 in naher Todesgefahr gewesen sein soll, und seit dieser Zeit vermißt wird, bekannt gemacht, daß Fr. Tekla v. Fleschenberg sammt Miterben bei diesem k. k. Kreisgerichte das Gesuch um Todeserklärung des Alexander Hosch überreicht hat, für denselben wurde demnach Hr. Landes-Advocat Dr. Zieliński mit Substituirung des Herrn Landes-Advocaten Dr. Olszewski zum Curator ernannt, es wird daher sowohl Alexander Hosch als auch jedermann, welcher von dem Leben des Alexander Hosch Kenntniß haben könnte, aufgefordert, hievon binnen 3 Monat n dem Gerichte oder dem ernannten Curator Kenntniß zu geben, sonsten im Falle des Vorhandenseins der übrigen gesetzlichen Erfordernisse zu dessen Todeserklärung geschritten werden würde.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Neu-Sandec, am 31. December 1870.

(193 3—3) **Edykt.**

L. 1598. C. k. sąd powiatowy w Zassowie zawiadamia Jana Kalitę, iż Paweł Pawlik przeciw niemu pod dniem 14. maja 1867 do l. 1201 wniósł pozew o zapłacenie kwoty 415 zł. w. a. z przyn., w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dniu 14go marca 1871 wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Jana Kality wiadomem nie jest, przeto sąd ustanawia dla niego kuratora w osobie p. Ksawerego Olechowskiego z Radomyśla, i zarazem wzywa pozwanego, aby na powyższm terminie albo sam stanął albo potrzebnych do obrony dokumentów ustanowionemu zastępcy udzielił, lub wreszcie inne o zastępcę s bie obrał, słowem wszelkich do obrony środków użył, inaczej bowiem wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Zassów, dnia 30. listopada 1870.

(194 3—3) **Ogłoszenie licytacyi.**

L. 1973. C. k. sąd powiatowy w Zassowie podaje do publicznej wiadomości, iż celem ściągnięcia należącej się p. Feliksowi Pietrzyckiemu od p. Maryanny Stryczyńskiej jako solidarnej dłużniczki kwoty 328 zł. 8 kr. w. a wraz z 5proc. odsetkami za lat trzy, od dnia 15. lipca 1867 wstecz rachując, tudzież dalej od dnia 15. lipca 1867 bieżącemi kosztami sądowemi 9 zł. 86 kr., kosztami egzekucyi w ilości 3 zł. 2 kr., 2 zł. 87 kr., 7 zł. 80 kr. i 8 zł. 16 kr. w. a. odbędzie się publiczna sprzedaż połowy realności pod Nr 42 w Radomyślu położonej, jak lib. dom. I. pag. 119. własności rzeczonej p. Maryanny Stryczyńskiej będącej, w trzech terminach: dnia 20. lutego, dnia 20. marca i dnia 19. kwietnia 1871, każdą razą w sądzie o godzinie 10. rano, pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkowa w kwocie 1100 zł. w. a., poniżej której wspomniona połowa realności przy pierwszym i drugim terminie sprzedaną nie będzie.

2. Każdy chęć kupna mający winien jest 10proc. ceny wywołania złożyć przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi jako wadyum, a to w gotówce lub też w obligacyach długu państwa, albo w listach zastawnych galicyjskich według ostatniego kursu w Gazecie lwowskiej wykazanego. Wadyum najwięcej ofiarującego zostanie do depozytu sądowego złożonem, reszcie zaś licytantom zaraz zwróconem.

Dalsze warunki licytacyi, akt oszacowania i wyciąg tabularny w registraturze przejrzeć można.

O czem się zawiadamia obie strony, Mateusza Stryczyńskiego, wierzycieli wiadomych, Władysława, Zygmunta, Kazimierza Kosturkiewiczów, Arona Pistronga, Izraela Berl Jakóba Pistronga, Dawida Koss, Mojżesza Spinz, Ester Blume Tennenbaum do rąk własnych, tych zaś wierzycieli, którymby niniejs a uchwała wcale nie lub nie dość wcześnie doręczoną została, lub którzyby dopiero po dniu 25. czerwca b. r. do ksiąg gruntowych weszli, przez edykta i kuratora w osobie pana Ksawerego Olechowskiego z Radomyśla.

Zassów, dnia 30. listopada 1870.

(199 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 3130. C. k. sąd powiatowy w Monasterzyskach podaje niniejszem do wiadomości, że na prośbę Jakóba Hager celem ściągnienia należyt ści 118 zł. 44 kr. w. a. z przyn. dozwala się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod Nr. k. 245 w Baryszu położonej, niestanowiącej korpusu tabularnego, a należącej do dłużnika Mikołaja Rajczakowskiego, i wyznacza się do wykonania tej licytacyi termin na 24. lutego, na 24. marca i na 24. kwietnia 1871 o 10. godzinie przed południem pod następującemi warunkami:

1. Realność ta będzie przy pierwszych dwóch terminach tylko powyżej, zaś przy trzecim terminie także poniżej wartości szacunkowej sprzedaną

2. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 203 zł. 35 kr. w. a.

3. Każden chęć kupienia mający ma przed rozpoczęciem licytacyi 10procowej wartości wspomnianej do rąk komisyi licytacyjnej jako zakład złożyć w gotowiźnie lub w papierach państwowych według ostatniego kursu.

Dalsze warunki w sądzie tutejszym przejrzane być mogą.

Monasterzyska, dnia 7. października 1870.

(200 3—3) **Edykt.**

L 67049. C. k. sąd krajowy jako handlowy lwowski zawiadamia niniejszem Józefa Tischa z miejsca pobytu niewiadomego, że na prośbę filii c. k uprzywil. austr. zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu we Lwowie przeciw niemu nakaz zapłacenia sumy wekslowej 1050 zł. w. a. dnia 4. stycznia 1870 do l. 67049 wydany został, że dla niego kuratora w osobie p. adwokata **Dra. Gottlieba** ze zastępstwem p. adwokata Dra. Rechena postanowiono i temuż nakaz ten zapłaty doręczono; rzeczą jego więc będzie, temuż kuratorowi potrzebną informacyę udzielić lub innego zastępcę sobie obrać i o tem sądowi donieść.

Lwów, dnia 4. stycznia 1871.

(216 3—3) **Concurs.**

Z. 437. Zur Besetzung der für das Herzogthum Bukowina errichteten Forst-Inspektorsstelle mit der VIII. Diätenclasse und einem Jahresgehalte von 1200 fl., welcher von fünf zu fünf Jahren um 100 fl. erhöht wird, jedoch das Ausmaß von Achtzehnhundert Gulden nicht übersteigen darf, ferner mit einem Reisepauschale von jährlichen Achthundert Gulden, wird hiemit der Concurs ausgeschrieben.

Bewerber um diesen Posten haben ihre documentirten Gesuche unter Darthuung ihrer theoretischen und practischen forstwissenschaftlichen Kenntnisse im Wege ihrer vorgesetzten Behörden binnen 4 Wochen an das bucowinaer k. k. Landes-Präsidium zu überreichen.

Von der bucowinaer k. k. Landes-Regierung.

Czernowitz den 20. Jänner 1871.

(213 3—3) **Edykt.**

L. 4507. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Podhajcach podaje się do powszechnej wiadomości, że w sprawie Chane Poron przeciw Jakóbowi Dorosz w celu zaspokojenia kwoty 28 zł. w. a. z 6proc. od dnia 11. czerwca 1866 bieżącemi, tudzież kosztów sądowych w kwocie 7 zł. 96 kr. w. a, kosztów egzekucyjnych w kwocie 4 zł. 85 kr., 3 zł. 84 kr. i 8 zł. 96 kr. w. i teraźniejszych kosztów egzekucyjnych w kwocie 4 zł. 54 kr. w. a. przymusowa sprzedaż do dłużnika Jakóba Dorosza należącej, części realności pod l. 34 w Uhrynowie położonej, a mianowicie pokoju mieszkalnego w domu pod l. 34 w Uhrynowie ku zachodowi położonego, jako też połowę przytykającego ogrodu i $^1/_4$ części pól ornych i łąk do gospodarstwa pod l. 34 położonego, należących, na rzecz Chany Poron, w trzech terminach: dnia 26. czerwca, 17. lipca i 2 sierpnia 1871, każdą razą o 10. godzinie rano w sądzie tutejszym się odbędzie.

Cenę wywoławczą stanowi sięcenę szacunk. w kwocie 89 zł. w. a. — Każdy chęć kupienia mający winien jest 10proc. powyższej ceny do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, reszta zaś warunków wolno w sądzie przejrzeć. Powyż opisane części realności zostaną w pierwszych dwóch terminach tylko wyżej lub za cenę szacunkową, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny sprzedane.

O czem się chęć kupienia mających zawiadamia.

Z c. k. sądu powiatowego.

Podhajce, dnia 22. grudnia 1870.

(211 3 3) **Edict.**

Nr. 5152. Vom k. k. Bezirksgerichte Grodek wird hiemit kundgemacht, daß unter Ansuchen des Johann Balko de praes. 26. November 1870 Z. 5152 zur Einbringung der ersiegten Wechselsumme pr. 4000 fl. öst. W. s. N. G. die Relicitation der sub Nr. 105 in Grodek und sub Nr. 205 in Podgaj liegenden vormals dem Personalschuldner Eugen Theimer und gegenwärtig dem Hypothekarschuldner Dr. Emil Pfeifer eigenthümlichen Realitäten zu Gunsten des Johann Balko bewilliget.

Zum Ausrufsrufspreise wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth der in Grodek gelegenen Realität Nr 105 im Betrage von 15742 fl. österr. Währ. und der Realität Nr 205 in Podgaj im Betrage 9346 fl. öst Währ. angenommen.

Jeder Kauflustige bleibt verpflichtet, vor Beginn der Feilbietung 10% des Schätzungswerthes als Vadium zu Händen der Licitations-Commission im Baaren oder in gal. ständischen 4%tigen oder 5%tigen Pfandbriefen und anderen öffentlichen Werthpapieren oder auch in Actien der ungarischen Nord Ostbahn und der galiz. Hypothekenbank nach dem zur Zeit der Feilbietung geltenden Curswerthe der officiellen Lemberger Zeitung (Gazeta lwowska), oder endlich in auf den Überbringer lautenden Sparcassebücheln der galiz. Sparcasse zu erlegen, welches dem Meistbietenden in den Kaufschilling eingerechnet, den übrigen Kauflustigen dagegen gleich nach der Licitation zurückgestellt werden wird

Zur Vornahme dieser Licitation wird ein einziger Termin auf den 16. März 1871 um 10 Uhr Vormittags hiergerichts angeordnet, an welchem die erwähnten Realitäten auch unter dem Schätzungswerthe werden veräußert werden.

Die übrigen Licitationsbedingungen können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Von dieser Relicitation werden die Partheien, dann alle Hypothekargläubiger und insbesondere die dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Hypothekargläubiger Beile Kohn, Franz Hermannn, der dem Wohnorte nach unbekannte Personalschuldner Eugen Theimer und endlich alle diejenigen Gläubiger, welche nach dem 10ten August 1868 in das Grundbuch gelangen, oder denen der Licitationsbescheid vor dem Termine aus was immer für einem Grunde nicht zugestellt werden konnte, durch Edicte und den für dieselben bestellten Curator Wenzel Mayer verständigt.

Grodek, am 8. December 1870.

(219 2-3) **E d y k t.**

L. 42655. C. k. sąd krajowy wzywa posiadaczy
1. Obligacyi pożyczki wojennej z d 12. listopada 1799 l. 13929 2% na 10 zł. $49^{4}/_{8}$ kr. na gminę Witków wystawionej.
2. obligacyj za dostarczane naturalia,
a) z dnia 6. września 1793 l. 2227 2% na 5 zł. na gminę Witków opiewającej,
b) z dnia 4. marca 1794 l. 2862 2% na 19 złr. 30 kr na gminę Witków wystawionej,
c) z dnia 16. stycznia 1795 2% na 23 zł. 10 ct. na gminę Witków opiewającej,
d) z dnia 23. grudnia 1795 l. 8658 na 28 zł. 57 k. 2% na gminę Witków wystawionej,

aby takowe sądowi w przeciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni przedłożyli, inaczej po upływie bezskutecznym tego terminu za umorzone uznane zostaną.

Z c. k. Sądu krajowego

Lwów, dnia 12. listopada 1870.

(221 2—3) **E d y k t.**

Nr. 230/1870 C. k. komisya miejscowa do spraw wykupu lub regulacyi ciężarów gruntowych na powiat Lisko w Sanoku ustanowiona, wzywa wszystkich tabularnych współwłaścicieli dóbr Rostoki dolne, mianowicie wszystkich z nazwiska, życia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców ś. p. Onufrego Truskolaskiego, dalej Józefa Bielakiewicza i wszystkich z życia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców Tekli z Chojnackich Karsznickiej i Wincentego Majewskiego jako to: Karolinę Łubkowską, Ludwikę Gawrońską, Józefa Chroszczewskiego i dzieci Franciszka Chroszczewskiego (Teodora, Ignacego, Wincentego, Aleksandra, Feliksa, Antoninę Józefę i Marjannę Chroszczewskich), a wrazie śmierci którego z tychże ostatnich, tychże równie niewiadomych spadkobierców, aby celem załatwienia wszystkich spraw serwitutowych podlegających urzędowaniu w myśl najw. pat. z dnia 5. lipca 1853., tudzież wszystkich spraw indemnizacyjnych tyczących się dóbr Rostoki dolne w myśl §. 33. min rozp. z dnia 31. października 1857. i w myśl §. 151. min. rozp. z dnia 4. października 1850. w przeciągu 90 dni licząc od dnia trzeciego umieszczenia niniejszego obwieszczenia w dzienniku urzędowym Gazety lwowskiej obrali wspólnego pełnomocnika, który zaopatrzony w pełnomocnictwo szczegółowo do powyższych spraw wystawione i przez wszystkich współwłaścicieli lub wrazie ich małoletności, przez tychże opiekunów podpisane, przed powyższym terminem u podpisanej komisyi zgłosić się ma, gdyż w przeciwnym razie dotycząca rozprawa prawomocnie się odbędzie z p. Hieronimem Romerem, właścicielem dóbr Markowce i Dudyńce, którego w myśl §. 36 powyższego min. rozp. z dnia 31 października 1857. równocześnie zamianowano do tych spraw kuratorem wszystkich tychże dóbr współwłaścicieli.

Z c. k II. komisyi miejscowej
do spraw serwitutowych i indemnizacyjnych
w Sanoku dnia 9. stycznia 1871.

(222 2—3) **E d y k t.**

Nr. 11. C. k. komisya miejscowa Sanocka do spraw wykupu i regulacyi ciężarów gruntowych zawiadamia niniejszem edyktem Władysława Porębalskiego, iż gminy Kotów i Rudawka położone w powiecie Bireckim zgłosiły prawa służebne, wedle patentu ces. z dnia 5. lipca 1853. r. wykupowi lub uporządkowaniu podlegające przeciw państwu Kotów i Rudawka, które własność Władysława Porębalskiego i Jana Porębalskiego stanowią; a w skutek tego dzień do rozprawy w myśli powołanego ces. patentu, na 10. maja 1871. o godzinie 9tej przed południem ustanowiony został.

Gdy współwłaściciel tych dóbr Władysław Porębalski z życia i miejsca pobytu swego nie jest wiadomy, przeto c. k. komisya ustanawia niniejszem na podstawie §§. 33. i 36. rozp. minist. z dnia 31. października 1857. celem zastępywania tegoż, z życia i pobytu niewiadmego Władysława Porębalskiego i w danym razie spadkobierców tegoż, także z życia i pobytu niewiadomych na ich koszt i niebezpieczeństwo Jana Porębalskiego prawnym zastępcą do wszystkich spraw wedle pat ces. z 5. lipca 1853. i rozp. minist. z 31. października 1857. wykupowi lub uporządkowaniu podlegających, tudzież do wszystkich spraw indemnizacyjnych w powyższych dobrach, podlegających rozprawie wedle rozp. minist. z 4. października 1850. - i tegoż Władysława Porębalskiego, a w danym razie spadkobierców lub prawnabywców tegoż wzywa, aby przed powyższym terminem razem z drugim współwłaścicielem Janem Porębalskim jednego i tego samego pełnomocnika w powyższym celu obrali, tegoż zaopatrzyli pełnomocnictwem i odpowiednią informacyą, oraz przed upływem do rozprawy ustanowionego terminu c. k. komisyi przedstawili, w przeciwnym bowiem razie dotyczące rozprawy w myśl ces. pat. z 5. lipca 1853. i rozporz. ministr. z 31. października 1857., tudzież 4. października 1850. z pomienionym z urzędu ustanowionym prawnym zastępcą państwa Kotów i Rudawka Janem Porębalskim na koszt i niebezpieczeństwo obydwóch współwłaścicieli pomienionych dóbr, prawomocnie prowadzone zostaną.

C. k. komisya serwitutowa Nr. I.
Sanok dnia 12. stycznia 1871.

(223 2—3) **E d y k t.**

Nr. 13/S C. k. komisya miejscowa do spraw wykupu lub regulacyi ciężaroow gruntowych na powiat Lisko w Sanoku ustanowiona, wzywa wszystkich tabularnych współwłaścicieli dóbr Buk, powiatu Liskiego, mianowicie wszystkich z życia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców ś. p. Wincentego hr. Łosia, t. j. Rozalię hr. Łosiowę, Teresę Cikowskę, Karola hr. Łosia, Balbinę Brześciańską, Feliksa hr. Łosia i Ignacego hr. Łosia, lub też w razie śmierci którego z nich tegoż równie niewiadomych spadkobierców, aby celem załatwienia wszystkich spraw serwitutowych podlegających urzędowaniu w myśl najw. pat. z dnia 5. lipca 1853., tudzież wszystkich spraw indemnizacyjnych tyczących się powyższych dóbr w myśl §. 33. min. rozp. z dnia 31. października 1857. i w myśl §. 151. min. rozp. z dnia 4 października 1850. w przeciągu 90 dni licząc od trzeciego umieszczenia niniejszego obwieszczenia w urzędowej Gazecie lwowskiej, obrali wspólnego pełnomocnika, który zaopatrzony w pełnomocnictwo umyślnie do powyższych spraw wystawione i przez wszystkich współwłaścicieli, a w razie ich małoletności przez tychze opiekunów podpisane, u podpisanej komisyi zgłosić się ma, gdyż w przeciwnym razie dotycząca rozprawa prawomocnie się odbędzie z p. Feliksem Czarnek, rządcą dóbr w Rajskiem, którego w myśl §. 36. pow. min. rozp. z dnia 31. października 1857. równocześnie zamianowano do tych spraw kuratorem wszystkich tychże dóbr współwłaścicieli.

Z c. k. II. komisyi miejscowej
do spraw serwitutowych i indemnizacyjnych
w Sanoku dnia 9. stycznia 1871.

(224 2 3) **Obwieszczenie.**

L. 1155. Od 1go lutego 1871 będzie obiegać codzień jazda posłańcza Komańcza, Mezölaborz z połączeniem z codzienną jazdą Sanok-Komańcza i Mezölaborz, Homonna, Czertesz zamiast cztery razy w tygodniu z zatrzymaniem dawniejszego porządku obiegu.

C. k. kraj. Dyrekcya poczt.

Lwów dnia 20. stycznia 1871.

Kundmachung.

Nr. 1155. Vom 1ten Februar 1871 werden die bisher 4mal wöchentlichen Botenfahrten Komańcza, Mezölaborz Anschluß an die bereits täglichen Fahrten Sanok, Komańcza und Mezelaborz, Homonna, Czertesz mit Beibehaltung ihrer dermaligen Cursordnung auf tägliche vermehrt.

K. k. galiz. Post-Direktion.

Lemberg am 20. Jänner 1871.

(225 2—3) **E d i k t.**

Nr. 24808. Vom Krakauer k. k. Landesgerichte für Civilsachen wird hiemit bekannt gemacht, daß für die Concursmasse des M. Rosenbaum über Vorschlag der Gläubiger der Hr. Advocat Dr. Ferdinand Wilkosz als Verwalter der Concursmasse M Rosenbaum bestätigt und zu dessen Stellvertreter wird der Herr Advocat Dr. Ladislaus Markiewicz bestellt.

Krakau, am 30. December 1870.

(226 2—3) **E d y k t.**

L. 47. C. k. sąd powiatowy w Frysztaku podaje do powszechnej wiadomości, że w depozycie tegoż cywilnym leży:

1. dla sukcesorów po Feliksie Godaczewskim kwit c. k. kasy dla umorzenia długów państwa z 22. lutego 1849 Nr. 1252 na 124. złr. 5 kr. mon. konw w roku 1839 i

2. kwota 4 zł. 7 kr. w. a. gotówką w r. 1829 dla sukcesorów Grzegorza Giebułtowskiego w depozycie sądowym byłego sądu szlacheckiego w Tarnowie złożone.

Wzywa zatem osoby interesowane, aby się w przeciągu jednego roku z prawami swojemi do kwot tych wykazały, ile takowe jako przepadłe Wysokiemu Skarbowi państwa uznane i dotyczącym kasom wypłacone zostaną.

Frysztak, dnia 6. stycznia 1871.

(227 2—3) **E d y k t.**

Nr. 2216 C. k. sąd powiatowy w Peczyniżynie niniejszym wiadomo czyni, iż na prośbę p Jana Kleskiego z dnia 14. czerwca 1870 do l. 2216 na zaspokojenie dobrowolnie ugodzonej kwoty 159 złr. w. aust. i kosztami egzekucyjnemi w ilości 2 złr. 80 ct. i teraźniejszemi kosztami w ilości 11 złr wal. aust przymusowa sprzedaż gospodarstwa wiejskiego w Werbiążu wyżnym pod nr. kons. 40 położonego, do egzekuta Jakuba Kowalczuka należącego w granicach przez niego faktycznie posiadanego w trzech terminach, t j dnia 15. lutego, 16. marca i dnia 20. kwietnia 1871. każdą nazą o 10tej godzinie rano w tutejszym c. k. sądzie się odbędzie z tem, że przy pierwszych dwóch terminach to gospodartstwo li tylko nad, lub przynajmniej za cenę szacunkową — zaś na trzeciem terminie niżej ceny szacunkowej sprzedanem będzie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 217 złr. w. a., podług której to sumy wadjum 10 proc. ceny szacunkowej w gotówce ma być złożone.

Dalsze warunki z aktem oszacowania mogą być w tutejszej registraturze przejrzane.

O tej licytacyi chęć mający kupujący, jakoteż obie strony sporne zamiadamia się.

C. k sąd powiatowy
Peczyniżyn 3 grudnia 1870.

(228 2—3) **E d y k t.**

Nr. 4177/M C. k. sąd powiatowy w Peczyniżynie podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie należytości Borucha Krauthamera w kwocie 33 złr. 60 ct wal. aust., tudzież kosztów egzekucyjnych 99 ct., 2 złr. 44 ct., 2 złr. 84 ct, 6 złr 61 ct., 1 złr. 4 ct. i 7 złr. 4 ct. wal. aust. jakoteż teraźniejszych kosztów w kwocie 7 złr. 72 ct. wal. aust., publiczna licytacya gospodarstwa gruntowego w Kluczowie wielkim pod Nr. 264 położonego, do Hrycia Zaguruka należącego, się dopuszcza, i w tym celu trzy termina, t. j. dnia 15. lutego, 16. marca i 21. kwietnia 1871. o godzinie 10tej rano, w tutejszym c k. sądzie wyznacza się z tem, iż to gospodarstwo na pierwszym i drugim terminie tylko wyżej lub za cenę szacunkową 100 złr. wal. aust., zaś na trzecim terminie niżej ceny szacunkowej podług warunków licytacyjnych w tutejszym c. k. sądzie przeglądnąć mogących sprzedanem będzie.

O czem chęć kupujących z tem się zawiadamia, iż 10% wadium od powyższej sumy szacunkowej przed rozpoczęciem tej licytacyi w tutejszym c. k. sądzie złożyć mają, które najwięcej ofiarującemu do ceny kupna wrachowanem będzie.

Peczyniżyn dnia 23. grudnia 1870.

(243 2—3) **O b w i e s z c z e n i e.**

L. 607-R. s. k. W myśl §. 22 rozporz. Jego Ekscelencyi pana ministra wyznań i oświecenia z dnia 1go grudnia 1870 (Dz. ust kr. Nr. 94) wydanego na mocy najwyższego upoważnienia z dnia 28go listopada 1870 (Dz. ust. państwa Nr. 48) zarządza się wybory do Rad szkolnych okręgowych, które mają być przeprowadzone najdalej do ostatniego lutego b r.

Odnośnie do powtórnego rozporządzenia otrzymują równocześnie wezwanie tak Przewielebne Konsystorze do przedstawienia swych reprezentantów, jak c. k. Starostowie, urzędujący w siedzibach przyszłych Rad szkolnych okręgowych, do przeprowadzenia wyboru reprezentantów innych wyznań, liczących więcej niż 2000 dusz w okręgu szkolnym, w wyśl ustępu b), tudzież do przeprowadzenia wyboru reprezentantów stanu nauczycielskiego, w myśl ustępu c) rozporządzenia tego. Dla tych ostatnich wyborów, które odbywać się mają w siedzibach przyszłych Rad szkolnych okręgowych wyznacza się termin na 25. lutego b. r. dla wszystkich okręgów, do czgo uprawnieni nauczyciele z osobna zostaną wezwani.

Również wzywa się wszystkie Rady powiatowe do wyboru swych delegatów w myśl ustępu d) powołanego rozporządzenia.

Według §. 26 mają wybrani reprezentanci przedstawieni być do zatwierdzenia Rady szkolnej krajowej.

Co podaje się do publicznej wiadomości.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 20. stycznia 1871

(212 3—3) **E d y k t.**

L. 6530. Ces. kr. sąd powiatowy w Kołomyi niniejszym obwieszcza, że Zelig Lux w Kołomyi przeciw Gustawowi Modrzejowskiemn dyrektorowi teatru niewiadomego pobytu o zapłacenie sumy 379 złr. w. a pod dniem 28. listopada 1870 do l. 6530 pozew wytoczył, i pomoc tutejszego sądu zawezwał; i że skutkiem tego do rozprawy termin na dzień 7. marca 1871 o 10tej godzinie rano wyznaczony; tudzież dla nieobecnego Gustawa Modrzejowskiego kurator w osobie p. ad. kraj. dr. Rascha a jako tegoż zastępca adwokat Dobrucki został ustanowiony.

Wzywa się tedy p. Gustawa Modrzejowskiego, ażeby rzeczonemu kuratorowi odnośną informacyę udzielił, lub nazwał sądowi innego zastępcę przez siebie ustanowionego, ile że z zaniedbania wskazanych sobie kroków, wynikające niemiłe skutki tylko sobie samemu będzie miał przypisać.

C. k sąd powiatowy.

Kołomyja dnia 1. grudnia 1870.

(215 3—3) **E d y k t.**

L. 3333. C. k. sąd powiatowy w Żurawnie wzywa niniejszem Wiktę z Majewiczów Jaremowę z miesca pobytu niewiadomą, aby oświadczenie swe do spadku Wojciecha Błatkiewicza zmarłego w Rudzie dnia 8 lipca 1845 bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli wniosła w tymże sądzie w przeciągu jednego roku tem pewniej, gdyż inaczej przeprowadzi się pertraktacyę spadku w mowie będąeego z spadkobiercami, którzy się zgłosili do niego i z kuratorem ustanowionym dla nieobecnej Wikty z Majewiczów Jaremowej w osobie Wojciecha Ferenza.

Żurawno, dnia 16 stycznia 1871.

(217 3—3) **E d y k t.**

L. 6605. C. k. sąd obwodowy zawiadamia niniejszym edyktem p. Jędrzeja Wiełogłowskiego, a w razie śmierci jego z imienia i pobytu niewiadomych spadkobierców, że przeciw niemu i przeciw nieobjętej masie ś. p. Onufrego Wielogłowskiego pod dniem 30. grudnia 1870 l. 6605 powodowie Roman Reklewski, Wincenty bar. Gostkowski, Leokadya z Dunikowskich bar. Gostkowska, Antonina Walter, Wilhelmina Stalberger. Karol Stalberger, Maryanna Paszyc II. Stobnicka, Cecylia Racieska, Aleksander Gadomski, spadkobiercy Jozafata Klemensa Gadomskiego w zastępstwie Klary Racieskiej i spadkobiercy Anny Głębockiej w zastępstwie Seweryna Głębockiego wnieśli pozew o przyznanie powodom prawa własności części dóbr Swidnik z przyn. intabulowanie ich jako właścicieli tych części w stanie czynnym, tudzież o przyznanie im części kapitału indemnizacyjnego tych dóbr, w załatwieniu którego termin do ustnej rozprawy na dzień 22go marca 1871 o godzinie 10. przed południem wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Jędrzeja Wielogłowskiego, tudzież na wypadek jego już nastąpionej śmierci imienia i miejsca pobytu jego spadkobierców sądowi nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd w celu zastępywania pozwanego a względnie jego sukcesorów na koszt i niebezpieczeńtwo ich tutejszego adwok p. Dra. Jana Jarosza kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął lub też potrzebne dokumenta ustanowion mu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego
Nowy Sącz, dnia 13. stycznia 1871.

(237 3—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L 48.803 z r. 1870. Opróżnioną jest posada kontrolora wyższego urzędu cłowego przy c. k. głównym urzędzie cłowym w Krakowie w IX. klasie dyet, z roczną płacą 1200 złr. wal austr. i z obowiązkiem złożenia kaucyi służbowej w tej samej kwocie.

Ubiegający się o tę posadę, mają swe podania zaopatrzone w wykazy dokładnej znajomości języków krajowych, tudzież złożonego z dobrym postępem egzaminu z znawstwa towarów i postępowania cłowego, w przeciągu czternastu dni wnieść do c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu w Krakowie.

Lwów dnia 13. stycznia 1871.

Concurs-Kundmachung.

Zu besetzen ist: Eine Oberamts-Controllorsstelle bei dem k. k. Haupt-Zollamte in Krakau in der IX. Diätenclasse mit dem Gehalte jährlichen 1200 fl. öst. Währ. und gleicher Cautionspflicht.

Die Gesuche sind, insbesondere unter Nachweisung der vollkommenen Kenntniß der Landessprachen und der mit gutem Erfolge abgelegten Prüfung aus der Waarenkunde und dem Zollverfahren binnen vierzehn Tagen bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Krakau einzubringen.

Lemberg am 13. Jänner 1871.

(230 1—3) **Edict.**

Nr. 64566 Vom k. k. Lemberger Landesgerichte wird dem, dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Belangten Casimir Trybalski und für den Fall dessen Ablebens dessen den Namen und Wohnorte nach unbekannten Erben mittelst gegenwärtigen Ediktes bekannt gemacht, es habe wieder dieselben Fr. Constantia Szölos Paidly unterm 16. December 1870. z. Z. 64566 wegen Extabulirung und Löschung der dom. 9 p 493. n. 12. on. intabulirten Summe von 70 Duk. oder 1260 fl. ö. W. sammt Bezugspost dom. 96. pag. 184. n. 22. on. eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber der Termin zur mündlichen Verhandlung auf den 20. Februar 1871 — 10 Uhr Vormittags bestimmt wurde.

Da der Aufenthaltsort der Belangten unbekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht zu Lemberg zur Vertretung auf ihre Gefahr und Kosten den hiesigen Advokaten Dr. Skałkowski in Vertretung des Landes-Advokaten Dr. Gorecki als Kurator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edikt werden demnach die Belangten erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumässen haben werden

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg am 24. December 1870.

Doniesienia prywatne.

Obwieszczenie.

Pierwsze Galicyjskie Akcyjne Towarzystwo Rektyfikacyi i Wywozu Spirytusu w Czerniowcach, podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, iż na ogólnem tegoż Zgromadzeniu odbytem w dniu 29. listopada 1870 w miejsce dotychczasowego Dyrektora handlowego p. Bolesława hrab. Dienheim Prawdzic Chotomskiego— p. Tyburcy Olszewski na Dyrektora handlowego obrany został, a w miejsce dotychczasowego Przewodniczącego Rady Zawiadowczej p. Mikołaja bar. Romaszkana p. Erazma Wolańskiego na przewodniczącego Rady Zawiadowczej, a nakoniec w miejsce tegoż p. Erazma Wolańskiego i p. Antoniego bar. Gostkowskiego jako dotych zasowych członków wspomnianej Rady Zawiadowczej p. Dominik bar. Kapri i p. Ignacy Simonowicz na Członków tejże Rady Zawiadowczej obrani zostali.

Powyższa zmiana w składzie Rady Zawiadowczej podpisanego Towarzystwa została na mocy uchwały c. k. sądu krajowego jako handlowego w Czerniowcach z d. 31. grudnia 1870 do l. 24662 w dotyczących księgach handlowych uwidocznioną i oraz ogłoszenie takowej tak w Gazecie Wiedeńskiej jakoteż i Czerniowieckiej zostało zarządzone.

Czerniowce, dnia 20. stycznia 1871.

Rada zawiadowcza

pierwszego galic. Akcyjnego Towarzystwa Rektyfikacyi i Wywozu Spirytusu w Czerniowcach.

(218 1—3)

Obwieszczenie.

Wydział grona interesowanych przy produkcyi oleju i wosku ziemnego w powiecie Drohobyckim poszukuje **inżyniera**, któryby uskutecznił pomiar terainu wsi Borysławia i Tustanowic, na którym szyby się znajdują i sporządził plan tego pomiaru, zawierający wszelkie przedmioty znajdujące się na tym terainie. **Praca ta będzie oddaną w drodze ugody z wyż wymienionym wydziałem i ma być z wiosną b. r rozpoczętą i bez przerwy ukończoną.**

Reflektującym panom inżynierom udziela bliższą wiadomość **urząd inspekcyi kopalń w Borysławiu**

Dotyczące podania wnosić można po dzień **15. marca b. r.**

Od Wydziału grona interesowanych przy produkcyi oleju i wosku ziemnego w powiecie Drohobyckim.

Borysław, dnia 20. stycznia 1871.

Kundmachung.

Der Ausschu des Interessengruppe für Bergöhl und Bergwachs-Produktion im Drohobyczer Bezirke sucht einen **Ingenieur**, welcher das Terain in den Dörfern Borysław und Tustanowice, auf welchem sich Schächte befinden, sammt den darauf befindlichen Objecten aufnehmen, und den Situationsplan hierüber verfassen würde.

Diese Arbeit wird im Wege des Uebereinkommens vom obigen Ausschusse vergeben, **hat im Frühjahre d. J. zu beginnen und ohne Unterbrechung vollendet** zu werden

Hierauf reflectirende Herren Ingenieurs erhalten auf Verlangen nähere Auskünfte bei der **Gruben-Inspektion in Borysław**. Die diesbezüglichen Eingaben werden bis **15 März d. J.** angenommen

Vom Ausschusse der Interessengruppe für Bergöl- und Bergwachs-Production.

Borysław, am 20. Jänner 1871. (238 2—3)

(247 1—3)

Obwieszczenie.

W moc art. 9. ogólnych warunków stowarzyszenia na dożycie **„Tontine"** zaprowadzonego i zarządzanego przez towarzystwo **„Assicurazioni Generali"** za 20letni okres czasu od 1. stycznia 1851. do końca grudnia 1870., zawiadamia Dyrekcya nazwanego towarzystwa, wszystkich interesowanych lub ich prawonabywców, aby podali **najdalej do 30. czerwca 1871.** dokumenta udowodniające, że dotyczący członek stowarzyszenia, zapisany bądź jako uczestnik bądź jako zabezpieczony, dożył 31. grudnia 1870.

Celem sprawdzenia tożsamości osoby, podane ma być miejsce urodzenia tudzież imie ojca.

Podania wnoszone być muszą albo do centralnej Dyrekcyi w Tryeście, albo do Dyrekcyi w Wenecyi, — które wydadzą dotyczące poświadczenie.

Dokumenta powyższe od stron interesowanych, zamieszkałych w Monarchii austryackiej, muszą być wydane przez urzęda parafialne lub inne, którym powierzone jest prowadzenie metryk cywilnych, a potwierdzone przez miejscową władzę polityczną.

Uczestnikom zamieszkałym poza granicami Państwa austryackiego, dozwala się sporządzenie aktu stwierdzającego dożycie przez notaryusza lub innego publicznego funkcyonaryusza, albo też postaranie się o akt taki z miejsca upoważnionego do prowadzenia ksiąg cywilnych. W obu razach musi być dokument uwierzytelniony przez c. k. austryacką władzę dyplomatyczną lub konsularną.

Zwraca się uwagę uczestników, że w myśl powołanego art. 9. **traci prawo udziału kto zaniedba przedłożyć wskazane dokumenta w terminie po dzień 30. czerwca 1871.**

W tym jedynie razie, gdyby uczestnik nie znajdował się w Europie, wolno jest prosić o przedłużenie terminu **do 31. października 1871.** celem przedstawienia dokumentów, prośba ta wszakże, którą wnieść mogą krewni lub pełnomocnik, musi być podaną **koniecznie przed 30. czerwca 1871.** I w tym bowiem przypadku, **zgasłoby prawo uczestnictwa,** gdyby kto zaniedbał przedstawić dokumenta **po dzień 31. października 1871.** Zauważa się wreszcie, że przedstawienie podziału majątku stowarzyszenia, mające być dokonane przez towarzystwo, musi być sprawdzane i kontrolowane przez dziesięciu uczestników wspomnionej „Tontiny", mających znaczniejsze udziały, że więc wypada postarać się o najodpowiedniejszy układ potrzebnych dokumentów, **aby uniknąć trudności i wyjątków** ze strony członków sprawdzających i kontrolujących.

Tryest dnia 7. stycznia 1871.

Centralna Dyrekcya „Assicurazioni Generali".

Kundmachung

In Gemäßheit des Artikels 9 der allgemeinen Bedingungen der, von der Gesellschaft „Assicurazioni Generali" eingeleiteten und verwalteten **Tontine** (Erhebungs-Association) für die 20jährige Dauer vom 1 Jänner 1851 bis 31. December 1870, benachrichtigt die Direction der benannten Gesellschaft alle Interessenten oder deren Rechtsnehmer, daß die Documente, welche die Erhebung am 31. December 1870 der betreffenden als Theilnehmer oder Versicherte eingeschriebenen Mitglieder nachweisen, **bis zum 30 Juni 1871** eingereicht werden müssen.

Zur Identificirung der Person muß der Geburtsort und der Name des Vaters angeführt werden.

Die Einreichung muß entweder bei der Central-Direction in Triest oder bei der Direction in Venedig erfolgen, welche darüber die Bescheinigung erlassen werden

Rücksichtlich der in den österreichischen Staaten ansässigen Interessenten, müssen die obenerwähnten Documente von den Pfarr-Aemtern oder anderen mit der Führung des Civil-Registers betrauten Stellen erlassen und durch die politische Ortsbehörde authentisirt werden.

Rücksichtlich der aßerhalb der österreichischen Staaten wohnenden Theilnehmern, ist denselben gestattet, den die Erlebung constatirenden Act durch einen Notar oder irgend welchen anderen öffentlichen Official aufnehmen zu lassen, oder den Act von jener Stelle zu beziehen, welche mit der Führung der Civil-Register betraut ist. In beiden Fällen muß das Document durch die österreichische diplomatische oder Consular-Behörde authentisirt werden.

Es werden die Theilnehmer aufmerksam gemacht, daß man im Sinne des oben angeführten Art. 9, **des Betheiligungsrechtes verlustig wird, wenn man den Termin, vom 30. Juni 1871 verstreichen läßt, ohne die obenerwähnten Dokumente eingereicht zu haben.**

In dem alleinigen Falle, daß irgend ein Theilnehmer sich außerhalb Europa befände, ist nach demselben Art. 9 das Verlangen nach einer Aufschubsfrist **bis 31. October 1871** zur Beibringung der Dokumente zugelassen, welches Verlangen durch Verwandte oder Bevollmächtigte geschehen kann, **jedenfalls aber vor dem 30. Juni 1871** gestellt werden muß. Auch in diesem Falle, sollte **der 31. October 1871** verstreichen, ohne daß die Dokumente beigebracht werden wären, **würde das Betheiligungsrecht verloren gehen.**

Man macht ferner aufmerksam, daß die von der Gesellschaft vorzunehmende Vertheilungs-Aufstellung des Assotiations-Vermögens, seitens der am stärksten interessirten zehn Theilnehmer der obenerwähnten Tontine geprüft und kontrollirt werden muß, und daß **behufs Vermeidung jeder Ausnahme** seitens der prüfenden oder syndicirenden Mitglieder die zweckmäßigste Redaktion der Dokumente anempfohlen wird.

Triest, 7. Jänner 1871.

Die Central-Direktion der Assekurazioni Generali.

Z drukarni E. Winiarza.